

Flommens 17:e hål, par 3, index 18. Oj då, tänker kanske förstagångsbesökaren, här kommer banans lättaste hål. Men alla vi som spelat Flommen otaliga gånger, vi vet bättre. 17:e kan vara ett litet djävulshål! Ett hål som gäckat oss gång på gång på gång i sjuttiofem år. Banans äldsta.

Miraklet på 17:e greenen

HUR MÅNGA DARRIGA uppställningar, osäkra svingar och osande svordomar har man inte upplevt på Flommens 17:e tee? Hur många till synes avgjorda matcher har inte fått ny nerv, hur många lovande scorer har inte fallit samman som ett korthus på detta hål? Det har vi nog alla bevittnat.

En stilla dag utan vind, med flaggan till vänster. Ja, då påminner 17:e om ett fromt lamm från tee. En lugn sving, ett mjukt men bestämt tillslag och man kan skriva in en ganska säker 3:a i scorekortet. No big deal. Men hur ofta är det vindstilla på Flommen? Och hur ofta är flaggplaceringen så snäll?

Ack, vårt lilla korta 17:e kan snabbt förvandlas till ett monster, fjärran från ett fromt lamm. En tuffare flaggplacering och tilltagande vindstyrka kan göra oss lätt knäsvaga och vid sanna höststormar riskerar vi att drabbas av rena frossan.

Inget vattenhinder har väl tagit emot så många bollar per kvadratmeter som dammen kort höger om 17:e green, ingen out-of-bounds gräns har väl passerats av så många hookar som den vid gamla banvallen bakom 17:e, ingen tjock ruff har väl genomletats så ofta som den till vänster om samma green, och ingen bäck har väl slukat så många toppade utslag som den tvärgående rännan mellan 17:e tee och green.

Visst, den som alltid kan slå spikrakt oavsett vind, typ Peter Dahlberg, eller den som med säker precision kan kontrollera en fade runt vattnet fram till en flagga långt ut till höger, eller den som med iskall kyla vågar sikta rakt ut mot vattnet i vetskap om att en mjuk draw så småningom landar bollen på green, ja den spelaren har inget att frukta. Men alla vi andra? Ska vi hoppas på mirakel? Ja, kanske.

Flommens 17:e green en vacker stilla sommardag med flaggan snällt placerad framme i gattet, fotograferad från gamla banvallen.
Foto: Anders Bergman

Hans-Erik "Kirr" Christersson tar sikte mot 17:e green med Stig Bergendorff som vittne. Men då var det hål nr 3. Årtal? Omkring 1950. Lagg märke till soptippen i bakgrunden, platsen för vår 10:e green idag. Foto: Stig Kristersson

En av Flommens sanna supportrar, journalisten och tecknaren Jan-Erik Garland, mest känd under signaturen Rit-Ola, brukade tillbringa sina somrar i Falsterbo och spela golf på vår bana. Hans berättelse om ett mirakel på vårt nuvarande 17:e har återgivits i Svensk Golf, engelska Golf Monthly och klubbens 50-årskrift. Så den måste vara sann. Här kommer den på nytt, något nedkortad.

En dag på tidigt 50-tal gav sig fyra herrar ut på Flommen för att spela golf. "Det blåste av helvete." Fyrbollen bestod av Leslie Hickman, engelsman, instruktör och omtyckt alltiallo på Lidingö GK, Victor Horndahl, kallad "rödmålade Victor" för sin rödmosiga ansiktsfärg, Lulle Johansson, legendarisk ishockeylirare i Tre Kronor, samt Rit-Ola själv, med cigarr och en järntvåa döpt till Sebastian. Med Rit-Olas egna ord:

Vi hade spelat ett varv [9 hål] på förmiddagen, käkat lunch på Skanörs Gästis, och ställde upp till rond två, stärkta i anden. Victors färg gick lätt åt lila... Stormen hade ökat, fyren lutade åt höger när man såg den från Falsterbohus. Vi kom fram till tredje utslaget [nuvarande 17:e] med järnvägen rakt framför oss i spelriktningen. Leslie Hickman hade honnören, tog en järnfem och tjongade till. Han hade siktat nånstans i riktning mot byggmästare Hanssons röda kåk men det hjälpte inte, bollen gjorde en luftfärd i de högre regionerna, svävade elegant över greenen och var på väg trettio meter åt vänster på andra sidan spåren.

Då kommer tåget från Skanör!!! Man hörde ett lätt pangande, bollen tog mitt på den blanksvarta cylindern, studsade i en elegant båge in mot green och lade sig 80 centimeter från flaggan.

'Man mäschte kunna banan!' sa Hickman och försökte verka oberörd, 'den rödmålade' fick cigarren i vrängstrupen, Lulle och jag bara stirrade. Leslie sänkte putten för birdie... När vi glodde på bollen fann vi att den var svartbränd på ett ställe, stort som en tvåöring.

Vid den efterföljande middagen döptes Leslie till 'The Celebrated Locomotive Player' och den 'rödmålade' höll minst tre tal. Ett dygn att minnas...

Tack, Rit-Ola, för denna vittnesbörd! Helt rätt. Man mäschte kunna banan.

Ja, våra grundare och pionjärer på Flommens Golfklubb insåg tidigt detta håls storhet. Det har legat där i alla år. Det enda hål som finns kvar sedan tidernas begynnelse. Ja, sedan 1935. Först som hål 3, sedan hål 8, återigen som 3 och slutligen som hål 17. De enda förändringar som skett genom åren är gradvisa förbättringar av greenområdet, inklusive de två bunkrarna, grästees samt en förlängning av hålet med 5-12 meter för några år sedan. Ett hål i världsklass, enligt Anders Forsbrand.

Fotnot: "Miraklet på 17:e greenen". Denna rubrik är lånat från en boktitel. Författare: James Patterson och Peter de Jonge. En ljuvlig liten bok, lämplig som godnattsaga för golfare, i synnerhet golfande män i åldern 50+.